

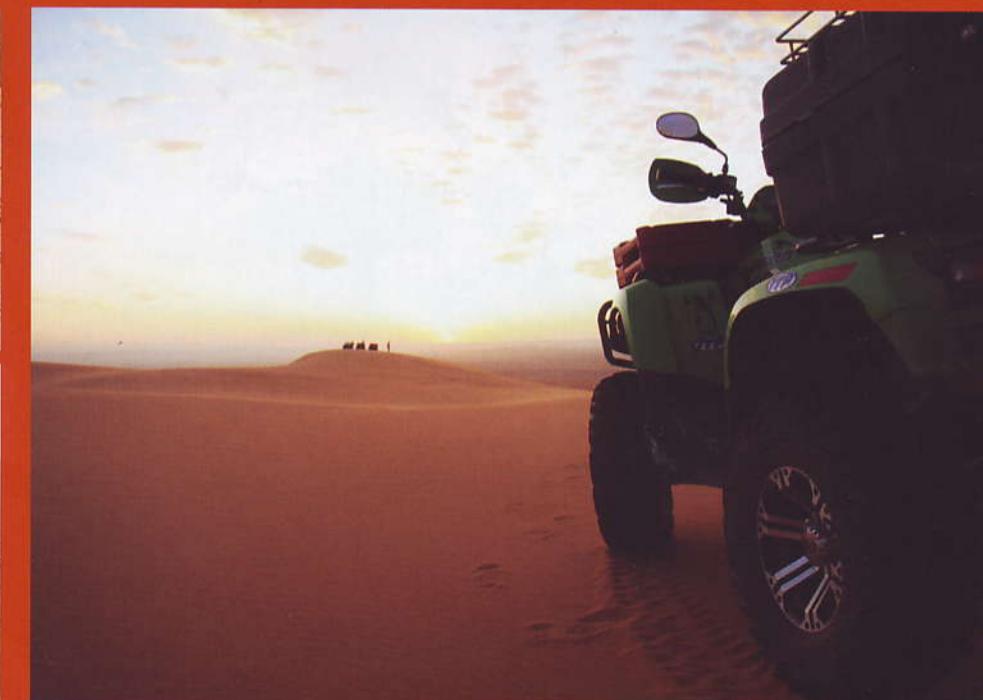
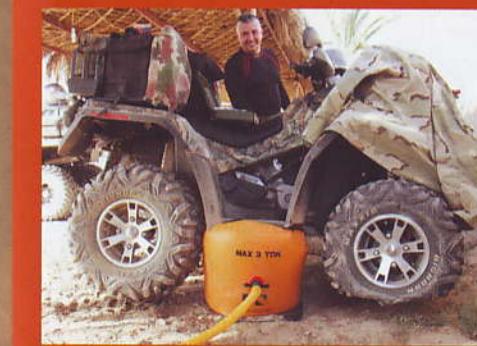
Marokom v sedle štvorkolky

NÁVŠTEVU MAROKA V SEDadle ŠTVORKOLKY PLÁNUJEM UŽ DOBRÉ TRI ROKY. DONEDÁVNA SOM VŠAK NEMOHOL NÁJSŤ ROVNAKO POSTIHNUTÝCH SPOLUBOJOVNÍKOV. AŽ ZAČIATKOM TOHTO ROKA SME SA ZOZNÁMILI S PARTIOU ČECHOV, KTORÍ PLÁNOVALI EXPEDÍCIU DO MAROKA UŽ DRUHÝ ROK PO SEBE. SLOVO DALO SLOVO A ZAČALI HORÚČKOVITÉ PRÍPRAVY.

> Tie vyvрхолili tridsiateho apríla, keď sme horko ťažko naložili naše autá, štvorkolky na vozíky a vyrazili do talianskeho prístavu Janov. Naša partia v počte 8 kusov slovenských a 7 kusov českých členov, sa prvého mája nalodila na trajekt spoločnosti GNV. Nasledovala dvojdňová plavba do Marockého prístavu Tangier. Vydieli sme sa 3. mája podvečer a zahájili presun 700 km južne do cieľového mesta Erfoud po trase Tangier - Rabat - Meknés - El Hajeb - Azrou - Ar Rachidia-Erfoud. V Erfoude sme sa ubytovali vo francúzskom kemppe Tifina, ktorý sme vopred objednali.

Ráno 5. mája sme vyrazili na trojdňový trip do pohoria Rif vo Vysokom Atlase. Každá štvorkolka si so sebou viezla 60 litrov benzínu, 20 litrov pitnej a úžitkovej vody, okrem toho náhradné oblečenie, stravu a bivak. Jednoducho full. Prvý deň sme urobili

pekných 160 km a keďže sa už zmrákalo, hľadali sme vhodné miesto na rozloženie tábora. Maroko je zvláštne v tom, že kdekoľvek zastanete, do 10 minút sú pri vás deti a predavači suvenírov. A to ste dobrú hodinu jazdy na štvorkolke nevideli ani nohu. Po hodine hľadania sme našli vhodnú lokalitu a prespalí.

Ráno sme už stúpali do hôr a večer nám teplometry ukazovali len 5 stupňov. Preto podľa rozhodnutie nespaf v stanoch. Podľa

GPS sme našli najbližší kemp na brehu jazera a ubytovali sme sa v pravom berberskom stane. Majiteľ nám rozkúril plynovú pec a po rozdeľení hľadok a večeri sme začali. Hliadky sa striedali po hodine celú noc.

Ráno sme pokračovali ďalej. Celý deň sme jazdili v horách v nadmorských výškach nad 2000 m.n.m., prešli sme krásnu hrebeňovku s neskutočnými výhľadmi a „nutnou a nudnou“ asfaltovou cestou sme sa vrátili do nášho kempu Tifina, kam sme dorazili

po polnoci. Tachometre ukazovali po troch dňoch vyše 700 kilometrov.

► ERG CHEBBI ◀

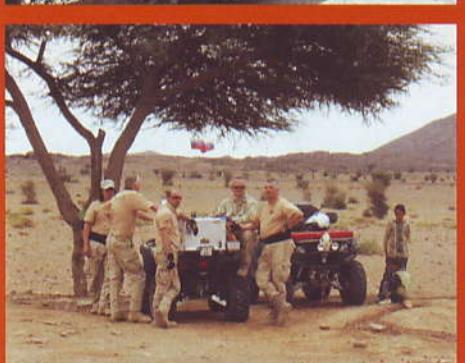
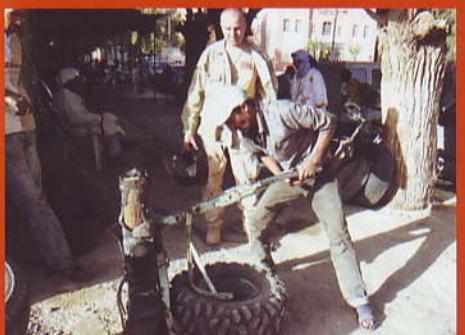
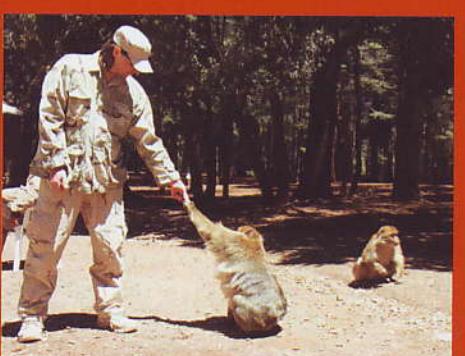
Do púšte sme vyrazili skoro ráno, ešte pred piatou, aby sme stihli východ slnka. Podarilo sa nám prekonáť najvyššiu dunu, ktorá meria skoro 200 metrov a vychutnali sme si nádherný východ slnka. Do obeda sme jazdili

v dunach, čo bol nezabudnuteľný zážitok a presunuli sme sa cez planiny do Erfoudu.

Jazdenie v Erg Chebbi sme spojili s jednaným obedom u domácich Berberov. Berberi sú pôvodní obyvatelia Maroka a tvoria približne 50% populácie. Počet obyvateľov Maroka sa odhaduje na približne 29 miliónov, pričom 70% populácie je mladších ako 30 rokov! Na obed sme mali

pripravenú polievku Harira, je to silný vývar so šošovicou, hrachom, paradajkou, korením a bylinkami. Ako hlavné jedlo sme mali KUSKUS, pôvodom berberské jedlo, ktorého hlavnou zložkou bola krupica. Nechýbal silný mäťový čaj „Marocká whisky“, ktorý je sladký a pripravlený z čerstvej mäty. Po obeede nám berberi zaspievali a podhô naspäť do sedla. Českej poloviči výpravy v dunach

v pieskovom kotli „umrel“ jeden Polaris. Nie a nie naštartovať. Nečudo, chlapci tam namerali 64 °C! Pomocou dvoch štvorkoliek s navijakmi a gurtňami nakoniec celkom vysílení štvorkolku vytiahli. Ale chlapci ako hory boli úplne vyčerpaní. V púšti je veľmi ľahké otrčiť kanady.

Ďalší deň sme oddychovali a servisovali štvorkolky v našom kemppe. Keď ale poobebe vystúpila teplota v tieni na 38 stupňov a na slnku bolo skoro 50, padlo rozhodnutie: „zajtra sa presúvame do Atlasu.“

> BOUMALNE <

Mesto Boumalne je akási vstupná brána do Atlasu a práve preto sme sa presunuli sem. Naša rýchla spojka na motocykli, Matúš Drotár, ešte pred našim príchodom našiel fantastický kemp ďaleko od civilizácie s krásnym výhľadom na mesto. Po výdatnej večeri, ktorú nám majiteľ pripravil, sme začali.

Ráno sme vyrazili do kaňonov Dádes a Todra, ktoré sa nachádzajú na južnom okraji Atlasu. Dádes sa označuje aj ako „mozog“ Atlasu, pretože zvetrané skaly tak vyzerajú. Tieto kaňony sú dosť navštěvované offroadovými turistami a niet sa čomu čudovať. Môžem ich bez výčitiek svedomia prirovnáť k americkému Grand kaňonu. Len v údolí netečie rieka Colorado. Vyšké kamenné masívy sa striedajú s typickou marockou architektúrou a týcia sa do obrovských výšok. V údolí má najvyšší masív výšku 300 m a je dokonale kolmý. Pod ním sa nachádza hotel Yasmina, kde sme sa občerstvili a pohľad hore naozaj stál zato. Údolie Todra sa nachádza 15 km od mesta Tinerhir a na konci údolia plného krásnych palmyvých hájov a berberských dedín je pukina v náhornej plošine, ktorá oddeluje Vysoký Atlas od pohoria Džebel Sarhro. Odial viera čistá voda.

Aj ďalší deň sme jazdili v Atlase, tentoraz sme sa vybrali severnejšie do Vysokého Atla-

Hotel Patrícia je štvorhviezdičkový wellness hotel ležiaci v príjemnom tichom prostredí na okraji lesa v blízkosti Váhu nedaleko centra kúpeľného mesta Piešťany

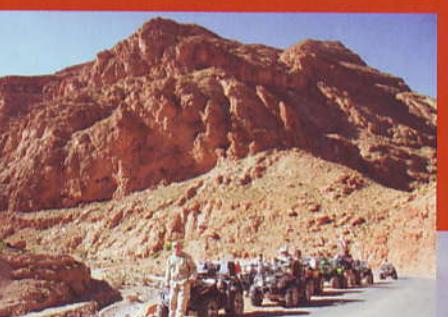
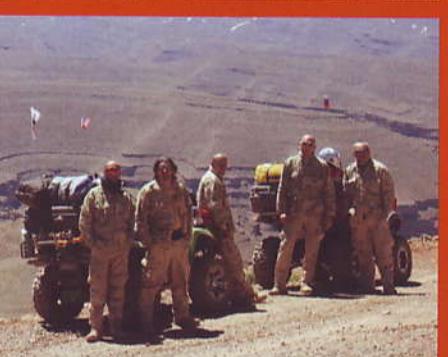
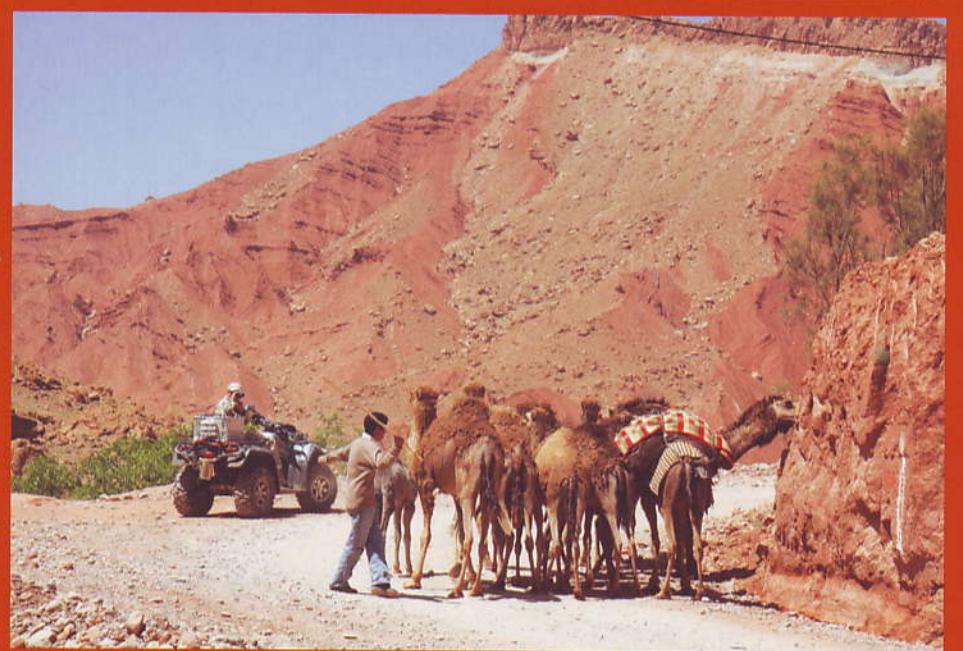
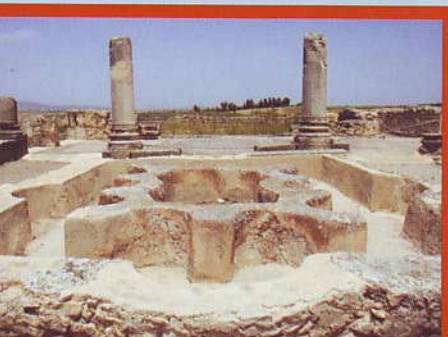
Príde a presvedčte sa o jeho kvalitách.

HOTEL PATRÍCIA

www.hotelpatricia.sk

Červená veža 4089
921 01 Piešťany - Banka
tel./fax: +421 337 724 005
e-mail: info@hotelpatricia.sk

su. V horách už okrem pastierov nestretnete nikoho, ale scenérie, ktoré sa pred vami otvárajú, sú nezabudnuteľné. Krásne prejazdy masívmi v nadmorských výškach okolo 3000 m.n.m. ostanú navždy vryté v pamäti.

Posledný presun bol do 50-tisícového berberského mesta Azrou, kde sme sa chystali posledné 2 dni zajazdiť si v cédrových lesoch. Mesto nazývajú aj „veľká skala“, toto pomenovanie má vďaka obrovskej skale na západnej hranici mesta. Ubytovanie nám klasicky zabezpečil Matúš na motorke, takže sme len vybalili a plánovali cédre. Stredný Atlas je veľmi rozmanitý a to platí aj pre oblasť Azrou. V okoli sa nachádzajú tri národné parky, najznámejší sa volá Ifrane a zažijete tu všetko, od rozkvitnutých kvietkov na líke, až po sneh na kopcoch.

Niekoľko kilometrov severovýchodne od Azrou sa nachádza najstarší marocký, 800 rokov starý céder (Cedre Gouraud), ktorý prednedávnom vyschol. V lesoch môžete

stretnúť berberské opice, ktoré vôbec nie sú plaché. Počas dvoch dní sme prešli veľký kus Iframe a aj juh od Azrou, kde sa nachádzajú najkrajšie miesta Stredného Atlasu, navštívili sme berberskú dedinu Ain Leuh, prešli sme okolie rokliny, vodopádov a prameňov Um-Er-Rbia.

► CO DODAŤ NA ZÁVER? <

Počas expedície sme na štvorkolkach najazdili vyše 1900 km, v takom rôznorodom prostredí, aké nikde inde nezažijete. Od púste cez vyschnuté kamenné planiny, lesy, až po zasnežené hory. Najdôležitejšie je, že sme sa všetci vrátili domov zdraví a celí. Všetky mašiny túto expedíciu prežili bez problémov. Nevyhli sme sa akurát početným defektom, niekolkým roztrhaným manžetám a vytrasseným a odtrhnutým skrutkám.

A či by som sa sem ešte vrátil? Určite

áno. Z Maroká som si doniesol najsilnejšie zážitky, aké som kedy prežil v sedadle mojej štvorkolky.

Text: Martin Špirko
Foto: 4-kolky.sk

